

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12296** по описа за **2019** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 206665/01.09.2019 г., постановено по НАХД № 4157/2019 г. СРС е потвърдил НП №403157- F409456 от 31.01.2019г. издадено от директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 8804,67лв. за извършено нарушение по чл. 176в, ал.4 от ЗДДС. В жалбата се твърди нарушение на материалния и процесуалния закон, както и приложение на чл.28 от ЗАНН. Изложени са подробни съображения.

Искането е да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло издаденото наказателно постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Р., която оспорва касационната жалба. Моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XVII касационен състав като прецени събраните

по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че дружеството [фирма] е регистрирано по ЗДДС лице и вписано в публичния регистър по чл. 176в, ал. 10, вр. ал. 1 от ЗДДС. Размерът на обезпечението му бил 325 000 лева, от които 300 000 лева били банкова гаранция със срок на действие до 07.09.2018 г. и пари в размер на 25 000 лева, постъпили по сметка на НАП на 18.12.2017 г. За данъчния период м. април 2018 г. касаторът отчетел приходи от продажби на течни горива в размер на 1 610 993,70 лева. Дружеството подало чрез електронен документ за доставка информация към НАП за доставените количества горива и техните данъчни основи. С фактура № [ЕГН] от 03.05.2018 г. [фирма] придобило от [фирма] дизелово гориво Б6 в следните количества: 18003 л. и 18018 л., на обща стойност 57 705, 65 лева и ДДС в размер на 11 541,13 лева. Процесните 18003л. и 18018 л. гориво за дизелови двигатели Б6, [фирма] ги е получило от [фирма] като газбол, немаркиран с търговска марка. С фактура № [ЕГН] от 03.05.2018 г. касаторът продал на [фирма] процесните 18003 л. дизелово гориво, а процесните 18018 л. гориво ги е продало на [фирма] с фактура № [ЕГН] от 03.05.2018 г. Приходът от продажбите на процесните количества течно гориво бил отразен в счетоводните регистри на дружеството-касатор през м. май 2018 г. Дружествата [фирма] и [фирма] са отчетели покупките си чрез ЕСФП с нивомерна система, която е свързана онлайн с НАП. Декларирали са, че са получили горивото на 30.04.2018 г. Касаторът подал електронни документи за доставка за продажба на посочените по-горе количества горива на 30.04.2018 г., с данъчна основа на всяка от доставките в размер на 1 лев, след което на 02.05.2018 г. е подал нови документи с корекция на документите от 30.04.2018 г., с които е била коригирана данъчната основа на доставката от 1 лев на 29 052,03 лева, относно доставката на [фирма] и съответно от 1 лев на 29 097,63 лева, относно доставката на [фирма]. През м. август 2018 г. била извършена проверка на дружеството-касатор в ТД на НАП – [населено място]. Проверяващият, след като се запознал с предоставените му от касатора документи, установил, че предоставеното обезпечение на [фирма] в размер на 325 000 лв. е недостатъчно, съгласно извършените доставки с дати на данъчното събитие през м. април 2018 г. проверяващият инспектор приел, че до 23.04.2018г. касаторът е следвало да предостави допълнително ново обезпечение, в размер на по-малък от 2 997,15 лв. (327 997,15 лв. – 325 000), тъй като отчетените приходи от продажба на гориво на [фирма] за април 2018 г. били 1 610 993,70 лв., приходите от посочени по-горе продажби на гориво на [фирма] и [фирма] били съответно 28 992,03 лв. (коригирана данъчно основа 29 052,03 – 60 лв. административна такса) и 29 037,63 лв. (коригирана данъчна основа 29 097,63 – 60 лв. административна такса), поради което дължимото обезпечение възлизало на 327 997,15 лв. (1 639 985,73 лв. x 20%).

За тези констатации на [фирма] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F409456 от 21.09.2018 г. за нарушение на чл. 176в, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДДС, за данъчния период 1-30 април 2018 г., като актът бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството на 21.09.2018 г.. Въз основа на АУАН при идентично описание на нарушението било издадено и обжалваното НП

№ 403157- F409456 от 31.01.2019 г., с което касаторът бил санкциониран с имуществена санкция в размер на 8 804,67 лв. за извършено нарушение по чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС.

Тази фактическа обстановка СРС, 10 състав, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на реквизитите по чл. 42, респ. чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са предпоставка за отмяна на НП на формално основание. Обвинението било ясно формулирано, като правото на защита на наказаното лице не е нарушено. Посочил е и, че нормата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима.

Така постановеното решение е правилно.

С НП № 403157- F409456 от 31.01.2019г. издадено от Директора на ТД на НАП-С. на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 8804,67лв. на основание 180в, ал.1 от ЗДДС.

Оспорваното НП е издадено затова, че дружеството [фирма] е трябвало да предостави ново обезпечение в 7 дневен срок преди 30.04.2018г., т.е до 23.04.2018г., т.к. на тази дата дружеството е придобило от [фирма] процесните 18003л. и 18018л. гориво и ги е продало на [фирма] и [фирма]. Новото обезпечение е изчислено в размер не по-малко от 20% от данъчната основа. За данъчен период м. април данъчната основа на продадените течни горива е в размер на 1 669 023,36лв., което означава, че предоставеното обезпечение следва да е в размер на не по-малко от 333 804,67лв. Предоставеното от дружеството обезпечение е в размер на 325 000лв, т.е. 8804,67лв. по малко от необходимото по закон.

Съдебното решение е валидно и допустимо. То е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от надлежно сезиран компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът е приел, че нарушението е доказано, тъй като са осъществени от обективна и субективна страна всички признаци на санкционната норма по чл. 180 в, ал 1 от ЗДДС.

Правилно съдът е констатирал, че от доказателствата по делото се установява, че дружеството не е изпълнило изискванията на чл.180в, ал.1 от ЗДДС, а именно, че представеното обезпечение по чл.176в от ЗДДС не е в посочения в закона размер. От доказателствата по делото се установява, че размерът на имуществената санкция е 8804,67лв. и е изчислена, като разлика между 333 804,67лв./дължимото обезпечение/ и внесеното обезпечение от дружеството в размер на 325 000лв. Като не е представило до 23.04.2018г. допълнително обезпечение от 8804,67лв. пред ТД на НАП-С. дружеството - касатор е реализирало от обективна страна състав на нарушението по чл.176в, ал.4 от ЗДДС. Дължимото обезпечение е за данъчен период 01.04.-30.04.2018г. и е следвало да се внесе до 7 дни преди промяна на обстоятелствата, които са от значение за определяне размера на обезпечението.

Правилно съдът е приел, че с оглед нарушената правна норма на чл.176в, ал.4 от ЗДДС, не може да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Не се спори по делото, че дружеството е придобило от [фирма] процесното количество гориво и съответно го е продало на [фирма] и [фирма]. Новото

обезпечение се изчислява в размер не по-малък от 20% от данъчната основа. За данъчен период април 2018г. данъчната основа е в размер на 1 669 023,36лв., което означава, че обезпечението следва да е не по-малко от 333804,67лв.

При доказано бездействие за неизпълнение на императивно въведеното задължение по чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС и доказана хипотеза по т. 4 от тази разпоредба, СРС е положил дължими усилия да определи правилния размер на санкцията.

Настоящата инстанция споделя всички доводи на въззивната инстанция относно съставомерността на деянието, неговото осъществяване, наличието на всички реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, липсата на процесуални нарушения, поради което не намира за нужно същите да бъдат преповтаряни. Касае се за формално нарушение за съставомерността на което е без значение настъпването на вредни последици или ощетяването на бюджета.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, че не са налице сочените от касатора касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила като законосъобразно.

При този изход на делото разноси се следват само на ответника, по арг. чл.78 ал.4 ГПК вр.чл.144 АПК. Такива са поискани своевременно в проведеното съдебно заседание от юрк. Р., поради което, съобразно фактическата и правна сложност на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 206665/01.09.2019 г., постановено по НАХД № 4157/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 10 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „Св. И. Р.“ № 1, да заплати на Национална агенция за приходите, разноси по делото в размер на 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.